

תأليف: جون موث
 رسوم: جون موث
 הוצאה
 الفئة العمرية: الصف الثاني

نشاط مع الأهل

- نتحدث معاً حول تصرف الصبي في القصة. لماذا ساعد الباندا وصغيرها؟ هل يحدث معنا أحياناً أننا نساعد آخرين حتى لو كانوا غرباء عنا؟ لماذا؟
- كيف نجيب في عائلتنا على أسئلة نكولاي الثلاثة؟ من الممتع أن يجري طفلنا استفتاءً صغيراً في العائلة يحفز حواراً بين أفرادها.
- نصمم مع طفلنا "علبة أسئلة" صغيرة، ونطلب من كل فرد في العائلة أن يكتب على قصاصة ورق ثلاثة أسئلة تهمّه، ويضعها في العلبة. وفيما يُشبه طقساً عائلياً يومياً، نُخرج قصاصة واحدة ونقترح إجاباتنا نحن على السؤال، ومصادر إجابات يمكن أن يستعين بها صاحب السؤال.
- نتحدث مع طفلنا حول السلوكيات التي تجعله إنساناً جيداً، ونستذكر أعمالاً قام أو يقوم بها تدعم ذلك.
- تنتهي القصة بجملة "ولهذا نحن هنا". نتحدث عن معنى الجملة: ما القصد بهُنا؟ ولأجل ماذا نحن هُنا؟
- يمتاز الكتاب برسوماته المائية، وتعكس تأثر الرسّام بتقنيات الرّسم الشّائعة في الشّرق الأقصى، وفي اليابان تحديداً، التي تُفرد مساحات مفتوحة في اللوحة للطبيعة مُقابل صغر حجم الشّخصيات والأغراض. يُمكن أن يحاول طفلنا رسم مشهد البحر في صفحة 13 باستخدام ألوان مائية، ويضيف عناصر أخرى للمشهد.

אִפְקָר לַדְּמִיג הַכִּתָּב בַּיַּסְּף

- יִמְכֵּן אֲנִי נִמְהַד לְלִקְרָא הַקְּסֵה בְּשׂוֹאֵל לַתְּלָמִיד: מָה מְעֵנִי "אֲנִי נִתְעַלֵּם דְּרִסָּא"? וְנִשְׁגְּעֵהֶם עַל מִשְׂרָכֵה חִבְרַת עָשׂוּהָ, וְכָאן בִּיהָ עִבְרָה אוֹ דְּרִסָּא.
- נִקְרָא מֵעַל הַיַּסְּפָה הָאוּלָּי, וְנִדְעוּ הַתְּלָמִיד אֶלִּי אִפְתָּרַח שְׂפָתַי תַּגְּעַל מִן שִׁחְסָא "בְּיָדָא", וְנִשְׁגְּעֵהֶם אֲנִי יִפְקְרוּ וְיִתְעַבְּרוּ סְלוּכֵי עַן כָּל שְׂפָה (מָה מְעֵנִי אֲנִי תִּכּוֹן לְטִיפָא מִתְּלָא?)
- בְּעַד לִקְרָא הַקְּסֵה, נִסְתַּדְּכֵר מֵעַל הַתְּלָמִיד עִמֵּל הַחֵיבֵר הַלְּזִי פְעִלֵּה נִקּוּלַי. מָדָא יִקּוּל לָנָא עִמֵּלֵה עַן אֲפֻזֵּל הָאוּקָת לְלִקְיָא בְּעִמֵּל מָה, וְאִהֵם שִׁחְסָא, וְאִהֵם עִמֵּל נִקּוּם בֵּה?
- נִשְׁגְּעֵ הַתְּלָמִיד עַל כְּתָבֵה נִסְבֵּי עִמֵּל קְצִיבֵר עַן עִמֵּל קָמוּוָה בֵּה, וּמִשְׂרָכֵתֵה בַּיַּסְּף. יִמְכֵּן אֲנִי נִלְסַק הַנְּסוּכָא עַל לוחֵה כְּבִירָה וְנִעְרֻזָּהָ בַּיַּסְּף מִמְרָת הַמְּדֻרָּה.
- יִתְיַח הַנְּסֵב חִוָּרָא מֵעַל הַתְּלָמִיד חִוָּל הַמְּשָׁעֵר. יִמְכֵּן אֲנִי נִעַדֵּד גְּדוּלָּא יִשְׁמַל כְּמִלָּא מִתְּלָא: – שְׁעֵר נִקּוּלַי בַּלְּהִשָּׁה עַנְדָּמָא.... – שְׁעֵר נִקּוּלַי בַּלְּאִטְמִינָאן עַנְדָּמָא.... – שְׁעֵר נִקּוּלַי בַּלְּרֻזָּא עַנְדָּמָא....
- הַזֶּה מְנַסֵּב לְלַחֲדִיב מֵעַל הַתְּלָמִיד עַן מְגֻמָּעַת בַּיַּסְּף מִתְּגַמְעֵנָא תִּקּוּם בְּאִעְמָל חֵיבֵרֵה, וְקַד נִרְגַּב בְּדַעוּה נָשִׁיט בַּיַּסְּף אֶלִּי הַזֶּה הַגְּמִיעִיָּת לִיתְחַדֵּת מֵעַל הַתְּלָמִיד. מִן הַמְּתֵרִי אִיבֻזָּא אֲנִי יִפְקְרֵ הַתְּלָמִיד בְּעִמֵּל בְּיָד יִקּוּמוּן בֵּה כְּמְגֻמָּעָה דָּאֲחַל גְּדִרָאן הַמְּדֻרָּה, מִתְּלָא הַקְּיָא בְּפִעְלִיָּת מֵעַל אֲפֻזֵּל אֲשַׁגְּרָא, אוֹ תְּזִיבֵן גְּדָרֵי הַמְּדֻרָּה, אוֹ תְּנַזְּיֵף הַסָּחָה בַּיַּסְּף בַּיּוֹם מְעִינָא.
- תְּמִיזֵר רְסוּמַת הַכִּתָּב בַּיַּסְּף אֶלִּי מַאֲיֵה, תִּעֲקֵס תְּאִזֵּר הַרְּסָא בְּאִסְלוּב הַרְּסָם בַּיַּסְּף הַשְּׂרִק הָאֲקֻסִּי, חֵסֶה הַיָּפָאן. יִפְרֵד הַזֶּה הָאִסְלוּב מְכָאָא וְאִסְעָא לְלִטְבִיעָה מְקָבֵל שְׁגֵר חֵגֵם הַשְּׁחֻסִּיָּת. יִמְכֵּן אֲנִי נִעְרֻזֵ אִמָּם הַתְּלָמִיד נְמָדֵג לְהַזֶּה הָאִסְלוּב, וְנִדְעוּהֶם אֶלִּי הַרְּסָם בַּיַּסְּף אֶלִּי הָאִלּוּאן הַמַּאֲיֵה.